

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2014/56/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. aprila 2014

o spremembi Direktive 2006/43/ES o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 50 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ določa pogoje za podelitev dovoljenj osebam, ki izvajajo obvezne revizije, in njihovo registracijo, pravila o neodvisnosti, nepristranskosti in poklicni etiki, ki veljajo za te osebe, ter okvir za javni nadzor nad njimi. Ta pravila pa je treba nadalje uskladiti na ravni Unije, da se omogočita boljša preglednost in predvidljivost zahtev, ki veljajo za takšne osebe, ter povečata njihova neodvisnost in nepristranskost pri izvajanju njihovih nalog. Treba bi bilo tudi zvišati najnižjo raven konvergence glede revizijskih standardov, na podlagi katerih se izvajajo obvezne revizije. Poleg tega je treba za boljšo zaščito vlagateljev okrepiti javni nadzor nad zakonitimi revizorji in revizijskimi podjetji s povečanjem neodvisnosti javnih nadzornih organov Unije ter na njih prenesti ustrezna pooblastila, vključno s preiskovalnimi pooblastili in pooblastilom za naložitev sankcij z namenom odkrivanja, odvratanja od in preprečevanja kršitev veljavnih pravil v okviru opravljanja revizijskih storitev s strani zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij.
- (2) Zaradi velikega javnega pomena subjektov javnega interesa, ki je posledica obsega in kompleksnosti njihovega poslovanja ali narave poslovanja, je treba izboljšati verodostojnost revidiranih računovodskih izkazov subjektov javnega interesa. Zato so bile posebne določbe za obvezne revizije subjektov javnega interesa, določene v Direktivi 2006/43/ES, nadgrajene v Uredbi (EU) št. 537/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾. Določbe o obveznih revizijah subjektov javnega interesa iz te direktive bi bilo treba uporabljati za obvezne revizije in revizijska podjetja le, če izvajajo obvezne revizije navedenih subjektov.

⁽¹⁾ UL C 191, 29.6.2012, str. 61.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 3. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. aprila 2014.

⁽³⁾ Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS (UL L 157, 9.6.2006, str. 87).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 537/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o posebnih zahtevah v zvezi z obvezno revizijo subjektov javnega interesa (glej stran 77 tega Uradnega lista).

- (3) Notranji trg v skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije (PDEU) obsega območje brez notranjih meja, na katerem so zagotovljeni prost pretok blaga in storitev ter svoboda ustanavljanja. Zakonitim revizorjem in revizijskim podjetjem je treba omogočiti razvoj dejavnosti storitev obvezne revizije v Uniji tako, da imajo možnost izvajanja takšnih storitev tudi v državi članici, ki ni država, v kateri so pridobili dovoljenje. Če se zakonitim revizorjem in revizijskim podjetjem v državi članici gostiteljici omogoči zagotavljanje obveznih revizij v skladu s poklicnimi nazivi matične države, se s tem obravnavajo zlasti potrebe skupin podjetij, ki zaradi naraščajočih trgovinskih tokov, ki so posledica notranjega trga, pripravljajo računovodske izkaze v več državah članicah in so jih dolžni v skladu s pravom Unije predložiti v revizijo. Odprava ovir za razvoj storitev obveznih revizij med državami članicami bi prispevala k povezovanju revizijskega trga Unije.
- (4) Obvezna revizija zahteva ustrezno znanje na področjih, kot so pravo družb, davčno in socialno pravo, ki se lahko med državami članicami razlikujejo. Zato bi morala imeti država članica, da bi zagotovila kakovost storitev obvezne revizije, ki se opravljajo na njenem ozemlju, možnost uvedbe dopolnilnega ukrepa, kadar želi zakoniti revizor, ki je dovoljenje pridobil v drugi državi članici, pridobiti dovoljenje tudi na ozemlju te države članice, da bi tam ustanovil stalno poslovno enoto. Pri takšnem ukrepu bi bilo treba upoštevati poklicne izkušnje zadevnega zakonitega revizorja. Ne bi smel nesorazmerno obremeniti zadevnega zakonitega revizorja niti ovirati ali zmanjšati privlačnosti opravljanja storitev obvezne revizije v državah članicah, ki uvedejo nadomestni ukrep. Državam članicam bi bilo treba omogočiti, da odobrijo zakonite revizorje – prosilce na podlagi preizkusa poklicne usposobljenosti ali prilagoditvenega obdobja, kakor je opredeljeno v Direktivi 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Ob koncu prilagoditvenega obdobja bi moral imeti zakoniti revizor možnost vključitve v poklic v državi članici gostiteljici, potem ko se oceni, da ima v tej državi članici poklicne izkušnje.
- (5) Čeprav mora biti za zagotavljanje finančnih informacij odgovorno zlasti vodstvo revidiranih subjektov, zakoniti revizorji in revizijska podjetja svojo vlogo opravljajo s tem, da so dejavno kritični do vodstva z vidika uporabnika. Zato je treba za izboljšanje kakovosti revizije okrepiti strokovno skrbnost zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij v zvezi z revidiranimi subjekti. Zakoniti revizorji in revizijska podjetja bi se morali ne glede na svoje pretekle izkušnje v zvezi s poštenostjo in integriteto vodstva revidiranega subjekta upoštevati možnost obstoja bistvenih napačnih navedb zaradi prevar ali napak.
- (6) Zlasti je pomembno zagotoviti večjo neodvisnost, ki je bistveni element izvajanja obveznih revizij. Da bi okrepili neodvisnost zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij od revidiranega subjekta pri izvajanju obveznih revizij, bi moral biti zakoniti revizor ali revizijsko podjetje in katera koli fizična oseba, ki je v položaju, da neposredno ali posredno vpliva na rezultat obvezne revizije, neodvisen od revidiranega subjekta in ne bi smel biti vključen v postopek odločanja revidiranega subjekta. Da bi zagotovili to neodvisnost, je prav tako pomembno, da vodijo evidence vseh nevarnosti za svojo neodvisnost in uporabljenih zaščitnih ukrepov za ublažitev navedenih nevarnosti. Če so nevarnosti za njihovo neodvisnost prevelike, tudi po uporabi zaščitnih ukrepov za omilitev navedenih nevarnosti, morajo od revizijskega posla odstopiti ali ga zavrnilti.
- (7) Zakoniti revizorji in revizijska podjetja morajo biti pri izvajanju obveznih revizij revidiranih subjektov neodvisni in se pri tem morajo izogibati nasprotjem interesov. Za določanje neodvisnosti zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij je treba upoštevati koncept mreže, v kateri delujejo zakoniti revizorji in revizijska podjetja. Zahteva po neodvisnosti bi bila morala biti izpolnjena vsaj v obdobju, ki ga zajema poročilo o reviziji, vključno z obdobjem, ki ga zajemajo računovodski izkazi, ki se revidirajo, in obdobjem, v katerem se izvaja obvezna revizija.
- (8) Zakoniti revizorji, revizijska podjetja in njihovi zaposleni zlasti ne bi smeli izvajati obvezne revizije subjekta, v katerem imajo poslovni ali finančni interes, ali trgovati s finančnimi instrumenti, ki jih izda, zanje jamči ali jih drugače podpira revidirani subjekt, razen če gre za deleže v razpršenih kolektivnih naložbenih shemah. Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje ne bi smelo sodelovati v postopkih notranjega odločanja v revidiranem subjektu. Zakoniti revizorji, revizijska podjetja in njihovi zaposleni, ki so neposredno vključeni v izvajanje obvezne revizije, ne bi smeli opravljati nalog na poslovodni ali upravni ravni v revidiranem subjektu do preteka ustreznega obdobja od konca revizijskega posla.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L 255, 30.9.2005, str. 22).

- (9) Pomembno je, da zakoniti revizorji in revizijska podjetja spoštujejo pravico do zasebnega življenja in pravico do varstva podatkov svojih strank. Zato bi jih morala zavezovati stroga pravila o zaupnosti in poslovni skrivnosti, ki pa ne bi smela ovirati pravičnega izvajanja te direktive ali Uredbe (EU) št. 537/2014 ali sodelovanja z revizijsko skupino med izvajanjem revizije konsolidiranih računovodskih izkazov, če je nadrejeno podjetje v tretji državi, če je to v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾. V skladu s takšnimi pravili pa zakoniti revizor ali revizijsko podjetje naj ne bi sodelovalo z organi tretjih držav zunaj okvirov sodelovanja iz poglavja XI Direktive 2006/43/ES. Navedena pravila o zaupnosti bi morala veljati tudi za vsakega zakonitega revizorja ali revizijsko podjetje, ki ne sodeluje več pri posamezni revizijski nalogi.
- (10) Z ustrezno notranjo organizacijo zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij bi bilo treba prispevati k preprečevanju kakršnih koli nevarnosti za njihovo neodvisnost. Zato lastniki ali delničarji revizijskega podjetja in osebe, ki ga upravljajo, ne bi smeli posegati v izvajanje obvezne revizije na kakršen koli način, ki bi ogrozil neodvisnost in nepristranskost zakonitega revizorja, ki izvaja obvezno revizijo v imenu revizijskega podjetja. Poleg tega bi morali zakoniti revizorji in revizijska podjetja oblikovati ustrezne notranje politike in postopke za zaposlene in druge osebe, ki so vključene v dejavnost obvezne revizije v njihovi organizaciji, da bi zagotovili izpolnjevanje z zakonom določenih obveznosti. Namen navedenih politik in postopkov bi moral biti zlasti preprečevanje in odpravljanje vseh nevarnosti za neodvisnost ter zagotavljanje kakovosti, integritete in temeljitosti obvezne revizije. Navedene politike in postopki bi morali biti sorazmerni glede na obseg in kompleksnost poslovanja zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja.
- (11) Na podlagi obvezne revizije se pripravi mnenje o resničnosti in poštenosti računovodskih izkazov revidiranih subjektov v skladu z zadevnim okvirom finančnega poročanja. Ker deležniki morda ne poznajo omejitev revizije, kar na primer zadeva pomembnost, tehnike vzorčenja, vloga revizorja pri odkrivanju prevar in odgovornost poslovnega osebja, so lahko pričakovanja različna. Za zmanjšanje teh razlik je treba jasneje opredeliti obseg obvezne revizije.
- (12) V Uniji je treba zagotoviti visoko kakovost obveznih revizij. Zato bi morale vse obvezne revizije potekati v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi, ki jih sprejme Komisija. Ker so mednarodni revizijski standardi zasnovani za uporabo v subjektih vseh velikosti, vseh vrst ter v vseh pravosodnih sistemih, bi morali pristojni organi v državah članicah pri določanju področja uporabe mednarodnih revizijskih standardov upoštevati obseg in kompleksnost poslovanja malih podjetij. Nobena določba ali ukrep, sprejet s tem v zvezi v državah članicah, ne bi smela preprečevati, da zakoniti revizor ali revizijska podjetja ne bi mogla izvajati obveznih revizij v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi. Državam članicam bi bilo treba omogočiti, da uvedejo dodatne nacionalne revizijske postopke ali zahteve, če ti izhajajo iz posebnih nacionalnih pravnih zahtev v zvezi z obsegom obvezne revizije letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov, ki jih ne vsebujejo sprejeti mednarodni revizijski standardi, ali če izboljšujejo verodostojnost in kakovost letnih računovodskih izkazov in konsolidiranih računovodskih izkazov. Komisija bi morala biti še naprej vključena v spremljanje vsebine in postopka sprejetja mednarodnih revizijskih standardov s strani Mednarodne zveze računovodskih strokovnjakov (IFAC).
- (13) V primeru konsolidiranih računovodskih izkazov je treba jasno opredeliti odgovornosti zakonitih revizorjev, ki revidirajo različne subjekte v zadevni skupini. Zato bi moral biti revizor skupine v celoti odgovoren za revizijsko poročilo.
- (14) Za izboljšanje verodostojnosti in preglednosti pregledov za zagotavljanje kakovosti, ki se izvajajo v Uniji, bi morali sisteme za zagotavljanje kakovosti držav članic upravljati pristojni organi, ki jih imenujejo države članice, da bi zagotovili javni nadzor nad revizorji in revizijskimi podjetji. Cilj pregledov zagotavljanja kakovosti je preprečevanje ali obravnavanje možnih pomanjkljivosti pri načinu izvajanja obveznih revizij. Da bi zagotovili, da so pregledi za zagotavljanje kakovosti dovolj razumljivi, bi morali pristojni organi pri izvajanju takih pregledov upoštevati raven in kompleksnost dejavnosti zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

- (15) Za zagotovitev večje skladnosti z zahtevami iz te direktive in Uredbe (EU) št. 537/2014 ter v skladu s sporočilom Komisije z dne 8. decembra 2010 z naslovom „Krepitev sistemov sankcij v sektorju finančnih storitev“ bi bilo treba določiti večja pooblastila pristojnih organov za sprejemanje nadzornih ukrepov in izrekanje sankcij. Določiti bi bilo treba upravne denarne kazni za ugotovljene kršitve pravil za zakonite revizorje, revizijska podjetja in subjekte javnega interesa. Pristojni organi bi morali sankcije in ukrepe izvajati pregledno. Pri sprejetju in objavi sankcij bi bilo treba spoštovati temeljne pravice v skladu z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, pravico do varstva osebnih podatkov ter pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča.
- (16) Pristojnim organom bi bilo treba omogočiti, da izrečejo upravne denarne kazni, ki bi bile dejansko odvračilne, na primer do vrednosti enega milijona ali še več za fizične osebe, in do določenega deleža skupnega letnega prometa v predhodnem proračunskem letu za pravne osebe ali druge subjekte. Ta cilj je lažje doseči, če so denarne kazni odvisne od finančnega položaja osebe, ki naredi kršitev. Brez poseganja v možnost odvzema dovoljenja zakonu temu revizorju ali zadevnemu revizijskemu podjetju bi bilo treba predvideti druge vrste sankcij, ki imajo ustrezen odvračilen učinek. Države članice pa bi morale pri določanju sankcije, ki se izreče, v vsakem primeru uporabiti ista merila.
- (17) Notranji informatorji lahko pristojne organe opozorijo na nove informacije, ki jim lahko pomagajo pri odkrivanju in sankcioniranju nepravilnosti, vključno s prevaro. Vendar lahko notranje informatorje od tega odvrne strah pred povračilnimi ukrepi ali pomanjkanje spodbud. Države članice bi morale zato zagotoviti ustrezne ureditve, ki bodo notranje informatorje spodbujale k obveščanju pristojnih organov o morebitnih kršitvah te direktive ali Uredbe (EU) št. 537/2014 ter jih zaščitile pred povračilnimi ukrepi. Države članice bi morale imeti možnost, da jih lahko k temu tudi spodbujajo, vendar bi morali biti notranji informatorji do takšnih spodbud upravičeni le, kadar zagotovijo nove informacije, ki jih niso dolžni posredovati v skladu z zakonom, in kadar te informacije omogočijo sankcioniranje zaradi kršitve te direktive ali Uredbe (EU) št. 537/2014. Vendar bi morale države članice zagotoviti tudi to, da sistemi za prijavljanje nepravilnosti, ki jih izvajajo, vključujejo mehanizme za zagotavljanje ustrezne zaščite prijavljenih oseb, zlasti kar zadeva njihovo pravico do varstva osebnih podatkov, ter postopke, ki zagotavljajo njihovo pravico do obrambe in zaslišanja pred sprejetjem odločitve v zvezi z njo ter pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem zoper odločitev v zvezi z njo. Vzpostavljeni mehanizmi bi morali zagotavljati tudi ustrezno zaščito notranjih informatorjev, ne le kar zadeva pravico do varstva osebnih podatkov, ampak bi morali tudi zagotavljati, da ne bodo žrtve maščevanja.
- (18) Javni nadzor zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij zajema dodeljevanje dovoljenj in registracijo zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, sprejetje standardov v zvezi s poklicno etiko in notranjem nadzoru kakovosti revizijskih podjetij, stalno izobraževanje ter sisteme za zagotavljanje kakovosti, preiskave in sankcije za zakonite revizorje ter revizijska podjetja. Da bi povečali preglednost nadzora nad revizorji in omogočili večjo odgovornost, bi morale vse države članice imenovati le en organ, odgovoren za javni nadzor zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij. Neodvisnost takšnih organov za javni nadzor od revizijske stroke je ključni pogoj za integriteto, učinkovitost in pravilno delovanje javnega nadzora zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij. Zato bi morale organe za javni nadzor voditi osebe, ki niso aktivni revizorji, države članice pa bi morale vzpostaviti neodvisne in pregledne postopke za izbiro takih oseb, ki niso aktivni revizorji.
- (19) Državam članicam bi bilo treba omogočiti, da uvedejo izjeme od zahtev, ki jim morajo ustrezati revizijske storitve, kadar se opravljajo za zadrugo ali hranilnice.
- (20) Države članice bi morale imeti možnost, da naloge prenesejo ali dovolijo pristojnim organom, da naloge teh pristojnih organov prenesejo na druge organe ali subjekte, ki so pooblaščen ali imenovani z zakonom. Tak prenos bi moral biti odvisen od več pogojev, zadevni pristojni organ pa bi moral v končni fazi biti odgovoren za nadzor.

- (21) Da bi zagotovili učinkovito izpolnjevanje nalog organov javnega nadzora, bi morali ti imeti ustrezna pooblastila za to. Poleg tega bi morali imeti organi javnega nadzora zadostne človeške in finančne vire za izvajanje nalog.
- (22) Zaradi ustreznega nadzora zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, ki se ukvarjajo s čezmejnimi dejavnostmi ali so del omrežij, je potrebna izmenjava informacij med organi javnega nadzora držav članic. Zaradi zaščite zaupnosti morebitnih tako izmenjanih informacij bi morale države članice od osebja organov javnega nadzora in vseh oseb, ki jim organi javnega nadzora morda dodelijo naloge, zahtevati, da varujejo poslovno skrivnost.
- (23) Kadar so podani utemeljeni razlogi za ukrepanje, bi bilo treba na delničarje, druge organe revidiranih subjektov, kadar je to določeno v nacionalnem pravu, ali pristojne organe, odgovorne za nadzor zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, ali na pristojne organe, odgovorne za nadzor subjekta javnega interesa, kadar tako določa nacionalno pravo, prenesti pooblastilo, da pri nacionalnem sodišču začnejo postopek za razrešitev zakonitega revizorja.
- (24) Revizijske komisije ali organi, ki opravljajo enako funkcijo v revidiranem subjektu javnega interesa, odločilno prispevajo k visokokakovostni obvezni reviziji. Da bi zagotovili večjo neodvisnost in strokovnost revizijske komisije, je treba določiti, da mora biti večina njenih članov neodvisna ter da je vsaj en član komisije usposobljen za revizijo in/ali računovodstvo. V Priporočilu Komisije z dne 15. februarja 2005 o vlogi neizvršnih direktorjev ali članov nadzornega sveta javnih družb in o komisijah upravnega odbora ali nadzornega sveta ⁽¹⁾ je določeno, kako bi se morale ustanoviti in delovati revizijske komisije. Vendar bi bilo ob upoštevanju velikosti upravnih odborov in nadzornih svetov v družbah z zmanjšano tržno kapitalizacijo ter v malih in srednje velikih subjektih javnega interesa ustrezno, da bi lahko naloge, dodeljene revizijski komisiji za navedene subjekte ali organu, ki v revidiranem subjektu opravlja enake funkcije, izvajalo upravni ali nadzorni organ kot celota. Tudi subjekti javnega interesa, ki so kolektivni naložbeni podjetji za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) ali alternativni investicijski skladi, bi morali biti oproščeni obveznosti, da imajo revizijsko komisijo. Pri tej izjemi je upoštevano dejstvo, da kadar ti skladi delujejo le za namen združevanja sredstev, uporaba revizijske komisije ni ustrezna. KNPVP in alternativni investicijski skladi ter njihove družbe za upravljanje delujejo v strogo določenem zakonodajnem okolju, zanje pa veljajo posebni mehanizmi upravljanja, npr. kontrole, ki jih izvajajo njihovi depozitarji.
- (25) „Akt za mala podjetja“, ki ga je sprejela Komisija s sporočilom z dne 25. junija 2008 z naslovom „Najprej pomisli na male“ – „Akt za mala podjetja“ za Evropo“, in ki je bil revidiran s sporočilom Komisije z dne 23. februarja 2011 z naslovom „Pregled akta za mala podjetja“, malim in srednjim podjetjem priznava osrednjo vlogo v gospodarstvu Unije, usmerjen pa je v izboljšanje splošnega pristopa k podjetništvu in uveljavitev načela „najprej pomisli na male“ pri oblikovanju politik. Tudi v strategiji Evropa 2020, sprejeti marca 2010, je poziv k izboljšanju poslovnega okolja, zlasti za mala in srednja podjetja, ki vključuje tudi zmanjšanje stroškov transakcij pri poslovanju v Uniji. V skladu s členom 34 Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, revizij računovodskih izkazov malih podjetij ni treba izvajati.
- (26) Da bi ohranili pravice zadevnih strani, kadar pristojni organi držav članic sodelujejo s pristojnimi organi tretjih držav pri izmenjavi revizijskih delovnih papirjev in drugih ustreznih dokumentov za oceno kakovosti opravljene revizije, bi morale države članice zagotoviti, da delovni dogovori, ki jih sklenejo njihovi pristojni organi in na podlagi katerih poteka taka izmenjava, vključujejo zadostne zaščitne ukrepe za zaščito poslovnih skrivnosti ter poslovnih interesov, vključno s pravicami industrijske in intelektualne lastnine revidiranih subjektov. Države članice bi morale zagotoviti, da so te ureditve skladne z določbami iz Direktive 95/46/ES.

⁽¹⁾ UL L 52, 25.2.2005, str. 51.

⁽²⁾ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

- (27) Prag v višini 50 000 EUR iz člena 45(1) Direktive 2006/43/ES je bil prilagojen točkama (c) in (d) člena 3(2) Direktive 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Pragi iz Direktive 2003/71/ES so se s členom 1(3) Direktive 2010/73/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ zvišali na 100 000 EUR. Zato bi bilo treba prag iz člena 45 (1) Direktive 2006/43/ES ustrezno popraviti.
- (28) Za popolno uveljavitev novega pravnega okvira iz PDEU je treba prilagoditi in nadomestiti izvedbena pooblastila, določena v členu 202 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti z ustreznimi določbami v skladu s členoma 290 in 291 PDEU.
- (29) Komisija bi morala prilagoditev postopkov za sprejetje delegiranih in izvedbenih aktov s PDEU, zlasti s členoma 290 in 291 PDEU, izvršiti za vsak primer posebej. Da bi se upošteval razvoj na področju revidiranja in revizijske stroke ter spodbujal nadzor zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte. Pri nadzoru revizorjev je uporaba delegiranih aktov potrebna za razvoj postopkov za načine sodelovanja med pristojnimi organi držav članic in tretjih držav. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (30) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja izjav o enakovrednosti ureditev nadzora revizorjev v tretjih državah ali ustreznosti pristojnih organov tretjih držav bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, če se nanašajo na posamezne tretje države ali posamezne pristojne organe tretjih držav. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (31) Ker cilja te direktive, in sicer okrepitve zaupanja vlagateljev v verodostojnost in poštenost računovodskih izkazov, ki jih objavijo podjetja, z nadaljnjim izboljšanjem kakovosti obveznih revizij, ki se izvajajo v Uniji, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (32) Direktivo 2006/43/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (33) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov v skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, ki je podal mnenje 23. aprila 2012 ⁽⁵⁾.
- (34) V skladu s skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih ⁽⁶⁾ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile en ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med sestavnimi elementi direktive in ustrežajočimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takšnih dokumentov v primeru te direktive upravičeno –

⁽¹⁾ Direktiva 2003/71/ES Evropskega parlamenta in sveta z dne 4. novembra 2003 o prospektu, ki se objavi ob javni ponudbi ali sprejemu vrednostnih papirjev v trgovanje in o spremembi Direktive 2001/34/ES (UL L 345, 31.12.2003, str. 64).

⁽²⁾ Direktiva 2010/73/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o spremembah direktiv 2003/71/ES o prospektu, ki se objavi ob javni ponudbi ali sprejemu vrednostnih papirjev v trgovanje, in 2004/109/ES o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu (UL L 327, 11.12.2010, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

⁽⁵⁾ UL C 336, 6.11.2012, str. 4.

⁽⁶⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2006/43/ES se spremeni:

1. členu 1 se dodata naslednja odstavka:

„Člen 29 te direktive se ne uporablja za obvezno revizijo letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov subjektov javnega interesa, razen če je to določeno v Uredbi (EU) št. 537/2014 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Uredba (EU) št. 537/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o posebnih zahtevah v zvezi z obvezno revizijo subjektov javnega interesa (UL L 158, 27.5.2014, str. 77).“;

2. člen 2 se spremeni:

(a) točka 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. ‚obvezna revizija‘ je revizija letnih računovodskih izkazov ali konsolidiranih računovodskih izkazov, če to:

(a) zahteva pravo Unije;

(b) zahteva nacionalno pravo o malih podjetjih;

(c) prostovoljno izvedejo na zahtevo malih podjetij, ki ustrezajo nacionalnim pravnim zahtevam, enakovrednim zahtevam za revizijo v skladu s točko (b), kadar so v nacionalni zakonodaji takšne revizije določene kot obvezne revizije;“;

(b) točka 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. ‚revizijski subjekt tretje države‘ je subjekt, ki ne glede na svojo pravno obliko izvaja revizije letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov družbe iz tretje države, razen subjekta, ki je registriran kot revizijsko podjetje v eni od držav članic, za kar imajo dovoljenje v skladu s členom 3;“;

(c) točka 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. ‚revizor iz tretje države‘ je fizična oseba, ki izvaja revizije letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov družbe iz tretje države, razen oseb, ki so registrirane kot zakoniti revizorji v eni od držav članic, za kar imajo dovoljenje v skladu s členom 3 in členom 44;“;

(d) točka 10 se nadomesti z naslednjim:

„10. ‚pristojni organi‘ so organi, določeni z zakonodajo, ki so pooblaščen za pravno ureditev ter/ali nadzor zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij ali posebnih vidikov ureditve in/ali nadzora; sklicevanje na ‚pristojni organ‘ v posameznem členu je sklicevanje na organ, odgovoren za naloge iz navedenega člena;“;

(e) točka 11 se črta;

(f) točka 13 se nadomesti z naslednjim:

„13. ‚subjekti javnega interesa‘ so:

(a) subjekti, ki jih ureja zakonodaja države članice in ki lahko trgujejo z vrednostnimi papirji na reguliranem trgu katere koli države članice v smislu točke 14 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES;

(b) kreditne institucije, kakor so opredeljene v točki 1 člena 3(1) Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta (**), razen tistih iz člena 2 navedene direktive;

(c) zavarovalnice v smislu člena 2(1) Direktive 91/674/EGS, ali

(d) subjekti, ki jih države članice imenujejo za subjekte javnega interesa, na primer podjetja, ki imajo zaradi svoje narave poslovanja, velikosti ali števila zaposlenih velik javni pomen;

(**) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).“;

(g) točka 15 se nadomesti z naslednjim:

„15. ‚neaktivni revizor‘ je vsaka fizična oseba, ki med sodelovanjem pri upravljanju sistema javnega nadzora in v treh letih neposredno pred tem sodelovanjem ni izvajala obveznih revizij, ni imela volilnih pravic v revizijskem podjetju, ni bila članica upravnega, poslovnega ali nadzornega organa revizijskega podjetja in ni bila zaposlena v revizijskem podjetju ali kako drugače povezana z njim;“;

(h) dodajo se točke 17 do 20:

„17. ‚srednja podjetja‘ so podjetja iz člena 1(1) in člena 3(3) Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*);

18. ‚mala podjetja‘ so podjetja iz člena 1(1) in člena 3(2) Direktive 2013/34/EU;

19. ‚matična država članica‘ je država članica, v kateri je zakoniti revizor ali revizijsko podjetje pridobilo dovoljenje v skladu s členom 3(1);

20. ‚država članica gostiteljica‘ je država članica, v kateri želi zakoniti revizor, ki ima dovoljenje v matični državi članici, prav tako pridobiti dovoljenje v skladu s členom 14, ali država članica, v kateri, v kateri želi revizijsko podjetje, ki ima dovoljenje v matični državi članici, biti registrirano ali je registrirano skladu s členom 3a.

(*) Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).“;

3. člen 3 se spremeni:

(a) odstavek 2 se spremeni:

(i) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„2. Vsaka država članica določi pristojni organ, odgovoren za podelitev dovoljenj zakonitim revizorjem in revizijskim podjetjem.“;

(ii) drugi pododstavek se črta;

(b) točka (b) prvega pododstavka odstavka 4 se nadomesti z naslednjim:

„(b) večino glasovalnih pravic v subjektu morajo imeti revizijska podjetja z dovoljenjem katere koli države članice ali fizične osebe, ki izpolnjujejo vsaj pogoje iz člena 4 in členov 6 do 12. Države članice lahko določijo, da morajo imeti te fizične osebe tudi dovoljenje druge države članice. Države članice lahko določijo druge posebne predpise glede glasovalnih pravic za namen obveznih revizij zadrug, hranilnic in podobnih subjektov iz člena 45 Direktive 86/635/EGS ali za podružnice ali pravne naslednike zadrug, hranilnic ali podobnih subjektov iz člena 45 Direktive 86/635/EGS;“;

4. vstavi se naslednji člen:

„Člen 3a

Priznavanje revizijskih podjetij

1. Z odstopanjem od člena 3(1) lahko revizijsko podjetje, ki ima dovoljenje v državi članici, opravlja obvezne revizije v drugi državi članici, če ključni revizijski partner, ki izvaja obvezno revizijo v imenu revizijskega podjetja, izpolnjuje pogoje iz točke (a) člena 3(4) v državi članici gostiteljici.

2. Revizijsko podjetje, ki želi izvajati obvezne revizije v državi članici, ki ni njegova matična država članica, se mora registrirati pri pristojnem organu v državi članici gostiteljici v skladu s členoma 15 in 17.

3. Pristojni organ v državi članici gostiteljici registrira revizijsko podjetje, če je ugotovljeno, da je zadevno revizijsko podjetje registrirano pri pristojnem organu v matični državi članici. Kadar država članica gostiteljica namerava upoštevati potrdilo, ki dokazuje registracijo revizijskega podjetja v matični državi članici, lahko pristojni organ v državi članici gostiteljici zahteva, da potrdilo pristojnega organa v matični državi članici ne sme biti starejše od treh mesecev. Pristojni organ v državi članici gostiteljici obvesti pristojni organ v matični državi članici o registraciji revizijskega podjetja iz matične države članice.“;

5. v členu 5 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Če se zakonitemu revizorju ali revizijskemu podjetju iz kakršnega koli razloga odvzame dovoljenje, pristojni organ matične države članice, v kateri je dovoljenje odvzeto, o odvzemu in razlogih zanj obvesti ustrezne pristojne organe držav članic gostiteljic, v katerih je zakoniti revizor ali revizijsko podjetje tudi registrirano v skladu s členom 3a, točko (c) člena 16(1) in točko (i) člena (17)(1).“;

6. v členu 6 se doda naslednji odstavek:

„Pristojni organi iz člena 32 med seboj sodelujejo zaradi doseganja konvergence zahtev iz tega člena. Pristojni organi pri tem sodelovanju upoštevajo razvoj področja revizije in poklica revizorja, zlasti pa konvergence, ki je bila v tem poklicu že dosežena. Sodelujejo z Odborom evropskih organov za nadzor revizorjev (CEAOB) ter pristojnimi organi iz člena 20 Uredbe (EU) št. 537/2014, če je ta konvergenca povezana z obveznimi revizijami subjektov javnega interesa.“;

7. člen 8 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) mednarodne revizijske standarde iz člena 26;“;

(b) odstavek 3 se črta;

8. v členu 10 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Da bi zagotovili sposobnost uporabe teoretičnega znanja v praksi, kar je tudi eno od preizkušanj v izpitu“ opravi kandidat najmanj triletno praktično usposabljanje na področjih, ki med drugim zajemajo revidiranje letnih računovodskih izkazov, konsolidiranih računovodskih izkazov ali podobnih računovodskih izkazov. Vsaj dve tretjini takšnega praktičnega usposabljanja kandidat opravi pri zakonitem revizorju ali revizijskem podjetju z dovoljenjem katere koli države članice.“;

9. člen 13 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 13

Stalno izobraževanje

Države članice zagotovijo, da morajo zakoniti revizorji sodelovati v ustreznih programih stalnega izobraževanja, da bi ohranili teoretično in strokovno znanje ter vrednote na ustrezno visoki ravni; zagotovijo tudi, da je neizpolnjevanje zahtev po stalnem izobraževanju predmet ustreznih sankcij v skladu s členom 30.“;

10. člen 14 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 14

Podelitev dovoljenja zakonitim revizorjem iz druge države članice

1. Pristojni organi uvedejo postopke za podelitev dovoljenja zakonitim revizorjem z dovoljenjem drugih držav članic. V okviru teh postopkov je dovoljeno zahtevati samo zaključek prilagoditvenega obdobja iz točke (g) člena 3 (1) Direktive 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*) ali uspešno opravljen preizkus poklicne usposobljenosti iz točke (h) navedene določbe.

2. Država članica gostiteljica odloči, ali za prošilca za dovoljenje velja prilagoditveno obdobje iz točke (g) člena 3 (1) Direktive 2005/36/ES ali preizkus poklicne usposobljenosti iz točke (h) navedene določbe.

Prilagoditveno obdobje ne presega treh let, prošilca pa se oceni.

Preizkus poklicne usposobljenosti se izvede v enem od jezikov, dovoljenih v skladu z jezikovnimi pravili, ki se uporabljajo v zadevni državi članici gostiteljici. V preizkusu se preveri le ustrezno znanje zakonitega revizorja o zakonodaji in predpisih navedene države članice gostiteljice, kolikor je to pomembno za izvajanje obvezne revizije.

3. Pristojni organi sodelujejo v okviru CEAOB, da bi dosegli konvergenco zahtev prilagoditvenega obdobja in preizkusa poklicne usposobljenosti. Tako bodo povečali preglednost in predvidljivost zahtev. Sodelujejo s CEAOB in pristojnimi organi iz člena 20 Uredbe (EU) št. 537/2014, če je ta konvergenca povezana z obveznimi revizijami subjektov javnega interesa.

(*) Direktiva 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L 255, 30.9.2005, str. 22).“;

11. v členu 15 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Vsaka država članica zagotovi, da so zakoniti revizorji in revizijska podjetja vpisani v javnem registru v skladu s členoma 16 in 17. V izjemnih okoliščinah lahko države članice odstopijo od zahtev, navedenih v tem členu in členu 16, v zvezi z razkritjem le do mere, potrebne za ublažitev neizbežne in hude nevarnosti glede osebne varnosti katere koli osebe.“;

12. v členu 17(1) se doda naslednja točka:

„(j) kadar je revizijsko podjetje registrirano v skladu s členom 3a(3), če je ustrezno.“;

13. člen 21 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Poklicna etika in poklicna nezaupljivost“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice zagotovijo, da zakoniti revizor ali revizijsko podjetje pri izvajanju obvezne revizije med celotno revizijo ohrani poklicno nezaupljivost, pri čemer se ne glede na svoje pretekle izkušnje v zvezi s poštenostjo in integriteto vodstva revidiranega subjekta in oseb, ki so odgovorne za upravljanje subjekta, priznava možnost pomembnih napačnih navedb zaradi dejstev ali ravnanj, ki nakazujejo nepravilnosti, vključno s prevarami ali napakami.

Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje ohrani poklicno nezaupljivost zlasti pri pregledovanju ocen vodstva v zvezi s poštenimi vrednostmi, oslabitvijo sredstev, rezervacijami in prihodnjimi denarnimi tokovi, ki so pomembni za zmožnost subjekta, da nadaljuje z rednim poslovanjem.

V tem členu ‚poklicna nezaupljivost‘ pomeni odnos, ki vključuje kritično razmišljanje, ki je pozorno na okoliščine, ki lahko kažejo na morebitno napačno navedbo zaradi napake ali prevare, ter kritično oceno revizijskih dokazov.“;

14. člen 22 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotavljajo, da so pri izvajanju obvezne revizije zakoniti revizor ali revizijsko podjetje ter vse fizične osebe, ki bi lahko neposredno ali posredno vplivale na rezultat obvezne revizije, neodvisni od revidiranega subjekta in niso vključeni v sprejemanje odločitev revidiranega subjekta.

Neodvisnost se zahteva vsaj v obdobju, ki ga zajemajo računovodski izkazi, ki se revidirajo, ter obdobju, v katerem se izvaja obvezna revizija.

Države članice zagotovijo, da zakoniti revizor ali revizijsko podjetje sprejme vse razumne ukrepe, s katerimi zagotovi, da med opravljanjem obvezne revizije na njegovo neodvisnost ne vpliva nobeno obstoječe ali morebitno nasprotje interesov ali poslovni ali drug neposreden ali posreden odnos, ki vključuje zakonitega revizorja ali revizijsko podjetje, ki izvaja obvezno revizijo, in po potrebi njegovo mrežo, poslovodno osebje, revizorje, zaposlene, katere koli druge fizične osebe, katerih storitve so na voljo zakonitemu revizorju ali revizijskemu podjetju ali kateri koli osebi, ki je z zakonitim revizorjem ali revizijskim podjetjem neposredno ali posredno povezana zaradi nadzora, ali je pod njihovim nadzorom.

Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje obvezne revizije ne izvede, če obstaja kakršna koli nevarnost glede samopregledovanja, koristoljubja, zagovornišva, domačnosti ali ustrahovanja, ki nastane zaradi finančnih, osebnih ali poslovnih odnosov oz. delovnih ali drugačnih razmerij med:

- zakonitim revizorjem, revizijskim podjetjem, njegovim omrežjem in katero koli fizično osebo, ki bi lahko vplivala na rezultat obvezne revizije, ter
- revidiranim subjektom,

zaradi česar bi lahko nepristranska, razumna in obveščena tretja stran ob upoštevanju uporabljenih zaščitnih ukrepov sklepala, da je ogrožena neodvisnost zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice zagotovijo, da zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, njuni ključni revizijski partnerji, njuni zaposleni in katera koli druga fizična oseba, katere storitve so na voljo takemu zakonitemu revizorju ali revizijskemu podjetju ali so pod njegovim nadzorom in ki je neposredno vključena v dejavnosti obvezne revizije, ter osebe, ki so tesno povezane z njimi v smislu člena 1(2) Direktive Komisije 2004/72/ES (*), niso lastniki in nimajo materialnega interesa ali neposredne pravice do udeležbe oz. ne sodelujejo pri kakršni koli transakciji v zvezi s katerim koli finančnim instrumentom, ki ga izda, zanj jamči ali ga drugače podpira kateri koli revidirani subjekt s področja njihovih dejavnosti obvezne revizije, razen če gre za deleže v posredni lasti prek razpršenih kolektivnih naložbenih shem, vključno z upravljanimi skladi, kot so pokojninski skladi ali življenjska zavarovanja.

(* Direktiva Komisije 2004/72/ES z dne 29. aprila 2004 o izvajanju Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede dovoljenih tržnih ravnanj, opredelitve notranjih informacij v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago, sestave seznama o osebah z dostopom do notranjih informacij, poročanja o transakcijah poslovodnih delavcev in obveščanja o sumljivih poslih (UL L 162, 30.4.2004, str. 70).“;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice zagotovijo, da osebe ali podjetja iz odstavka 2 niso udeležene pri rezultatih ali drugače vplivajo na rezultate obvezne revizije katerega koli posameznega revidiranega subjekta, če so:

- (a) lastniki finančnih instrumentov revidiranega subjekta, razen če gre za deleže v posredni lasti prek razpršenih kolektivnih naložbenih shem;
- (b) lastniki finančnih instrumentov katerega koli subjekta, povezanega z revidiranim subjektom, katerih lastništvo bi lahko povzročilo ali se na splošno obravnavalo kot vzrok za nasprotje interesov, razen če gre za deleže v posredni lasti prek razpršenih kolektivnih naložbenih shem;
- (c) bili v obdobju iz odstavka 1 v delovnem razmerju ali imeli poslovni ali drugačen odnos s tem revidiranim subjektom, ki bi lahko povzročil nasprotje interesov ali se na splošno obravnaval kot vzrok zanj.“;

(d) dodajo se naslednji odstavki:

„5. Osebe ali podjetja iz odstavka 2 ne zahtevajo ali sprejemajo denarnih in nedenarnih daril ali uslug od revidiranega subjekta ali katerega koli subjekta, povezanega z revidiranim subjektom, razen če bi nepristranska, razumna in obveščena tretja stran zadevno vrednost ocenila kot zanemarljivo.

6. Če je revidirani subjekt v obdobju, na katerega se nanašajo računovodski izkazi, prevzet s strani drugega subjekta, če se z drugim subjektom združi ali če ga drug subjekt prevzame, zakoniti revizor ali revizijsko podjetje opredeli in oceni vse trenutne ali nedavne interese ali odnose, vključno z vsemi nerevizijskimi storitvami, ki so se opravile za ta subjekt in bi lahko ob upoštevanju razpoložljivih zaščitnih ukrepov ogrozile revizorjevo neodvisnost in zmožnost nadaljevanja obvezne revizije po datumu začetka učinkovanja združitve ali prevzema.

Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje čim prej, najpozneje pa v treh mesecih, sprejme vse potrebne ukrepe za prekinitev kakršnih kolih trenutnih interesov ali odnosov, ki bi lahko ogrozili njegovo neodvisnost in – če je to mogoče – sprejme zaščitne ukrepe, da bi čim bolj zmanjšal vse nevarnosti za svojo neodvisnost, ki bi se lahko pojavile zaradi predhodnih in trenutnih interesov ter odnosov.“;

15. vstavi se naslednji člen:

„Člen 22a

Zaposlovanje nekdanjih zakonitih revizorjev ali zaposlenih pri zakonitih revizorjih ali v revizijskem podjetju s strani revidiranih subjektov

1. Države članice zagotovijo, da zakoniti revizor ali ključni revizijski partner, ki izvaja obvezno revizijo v imenu revizijskega podjetja, vsaj eno leto, ali v primeru obveznih revizij subjektov javnega interesa vsaj dve leti po tem, ko je prenehal biti zakoniti revizor ali ključni revizijski partner v zvezi z revizijskim poslom, ne sme:

- (a) prevzeti ključnega vodstvenega položaja v revidiranem subjektu;
- (b) kadar je ustrezno, postati član revizijske komisije revidiranega subjekta ali, kadar taka komisija ne obstaja, organa, ki opravlja enake funkcije kot revizijska komisija;
- (c) postati neizvršni član upravnega organa ali član nadzornega organa revidiranega subjekta.

2. Države članice zagotovijo, da zaposleni in partnerji razen ključnih revizijskih partnerjev, zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja, ki izvaja obvezno revizijo, ter vse druge fizične osebe, katerih storitve so na razpolago ali pod nadzorom takega zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja, kadar so ti zaposleni, partnerji ali druge fizične osebe osebno imenovane za zakonitega revizorja, vsaj eno leto po tem, ko so prenehali neposredno sodelovati pri dejavnostih obvezne revizije, ne prevzamejo nobenih dolžnosti iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1.“;

16. vstavi se naslednji člen:

„Člen 22b

Priprava na obvezno revizijo in ocena nevarnosti za neodvisnost

Države članice zagotovijo, da zakoniti revizor ali revizijsko podjetje pred sprejetjem ali nadaljevanjem posla obvezne revizije oceni in dokumentira, ali:

- izpolnjuje zahteve iz člena 22 te direktive,
- obstajajo nevarnosti za njegovo neodvisnost in za uporabljene zaščitne ukrepe za omilitev navedenih nevarnosti,

- ima usposobljene zaposlene, čas in sredstva za ustrezno izvajanje obvezne revizije,
- ima v primeru revizijskega podjetja ključni revizijski partner dovoljenje za zakonitega revizorja v državi članici, v kateri se zahteva obvezna revizija.

Države članice lahko določijo poenostavljene zahteve za revizije iz točk (b) in (c) točke 1 člena 2.:

17. člen 23 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Pravila o zaupnosti in poslovni skrivnosti v zvezi z zakonitimi revizorji in revizijskimi podjetji ne ovirajo uveljavljanja določb te direktive ali uredbe (EU) št. 537/2014;“

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Kadar zakonitega revizorja ali revizijsko podjetje nadomesti drug zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, predhodni zakoniti revizor ali revizijsko podjetje zagotovi novemu zakonitemu revizorju ali revizijskemu podjetju dostop do vseh pomembnih podatkov v zvezi z revidiranim subjektom in najnovejšo revizijo tega subjekta.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„5. Kadar zakoniti revizor ali revizijsko podjetje izvaja obvezno revizijo podjetja, ki je del skupine, katere nadrejeno podjetje je v tretji državi, pravila o zaupnosti in poslovni skrivnosti iz odstavka 1 tega člena zakonitemu revizorju ali revizijskemu podjetju ne preprečujejo, da ustrezno dokumentacijo o opravljenem revizijskem delu predloži revizorju skupine v tretji državi, če je taka dokumentacija potrebna za uspešnost revizije konsolidiranih računovodskih izkazov nadrejenega podjetja.

Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, ki izvaja obvezno revizijo podjetja, ki je izdalo vrednostne papirje v tretji državi ali je del skupine, ki izdaja obvezne konsolidirane računovodske izkaze v tretji državi, lahko revizijske delovne papirje ali druge dokumente, povezane z revizijo navedenega subjekta, s katerimi razpolaga, pristojnim organom zadevnih tretjih držav predloži le pod pogoji iz člena 47.

Revizorju skupine v tretji državi se informacije posredujejo v skladu s poglavjem IV Direktive 95/46/ES in veljavnimi nacionalnimi predpisi o varstvu osebnih podatkov.“;

18. vstavi se naslednji člen:

„Člen 24a

Notranja organizacija zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij

1. Države članice zagotovijo, da zakoniti revizor ali revizijsko podjetje izpolnjuje naslednje organizacijske zahteve:

- (a) revizijsko podjetje oblikuje ustrezne politike in postopke, s katerimi zagotovi, da njegovi lastniki ali delničarji ter člani upravnih, poslovnih in nadzornih organov tega podjetja ali pridruženega podjetja ne posegajo v izvajanje obvezne revizije na kakršen koli način, ki bi ogrozil neodvisnost in nepristranskost zakonitega revizorja, ki izvaja obvezno revizijo v imenu revizijskega podjetja;
- (b) zakoniti revizor ali revizijsko podjetje ima zanesljive upravne in računovodske postopke, mehanizme notranjega obvladovanja kakovosti, učinkovite postopke za oceno tveganja ter učinkovite nadzorne in zaščitne ukrepe za sisteme obdelovanja informacij.

Namen teh mehanizmov notranjega obvladovanja kakovosti je zagotoviti skladnost z odločitvami in postopki na vseh ravneh revizijskega podjetja ali delovne strukture zakonitega revizorja.

- (c) zakoniti revizor ali revizijsko podjetje oblikuje ustrezne politike in postopke, s katerimi zagotovi, da imajo njegovi zaposleni in katere koli druge fizične osebe, katerih storitve so na voljo zakonitemu revizorju ali revizijskemu podjetju ali so pod njegovim nadzorom in ki so neposredno vključene v dejavnosti obvezne revizije, ustrezno znanje in izkušnje za izvajanje dodeljenih nalog;
- (d) zakoniti revizor ali revizijsko podjetje oblikuje ustrezne politike in postopke, s katerimi zagotovi, da se zunanje izvajanje pomembnih revizijskih funkcij ne opravlja tako na škodo kakovosti notranjega obvladovanja kakovosti zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja in zmožnosti pristojnih organov, da nadzirajo, kako zakoniti revizor ali revizijsko podjetje izpolnjuje obveznosti iz te direktive in po potrebi Uredbe (EU) št. 537/2014;
- (e) zakoniti revizor ali revizijsko podjetje vzpostavi ustrezno in učinkovito organizacijsko in administrativno ureditev za preprečevanje, ugotavljanje, odpravljanje ali obvladovanje in razkritje nevarnosti za neodvisnost iz členov 22, 22a in 22b;
- (f) zakoniti revizor ali revizijsko podjetje oblikuje ustrezne politike in postopke za izvajanje obveznih revizij, usposabljanje, nadzor in pregled dejavnosti zaposlenih ter organiziranje strukture revizijskega spisa iz člena 24b(5);
- (g) zakoniti revizor ali revizijsko podjetje vzpostavi sistem notranjega obvladovanja kakovosti, da zagotovi kakovostno obvezno revizijo.

Sistem obvladovanja kakovosti zajema vsaj politike in postopke iz točke (f). V primeru revizijskega podjetja je za sistem notranjega obvladovanja kakovosti odgovorna oseba, ki je usposobljen za zakonitega revizorja;

- (h) zakoniti revizor ali revizijsko podjetje uporablja ustrezne sisteme, vire in postopke za zagotavljanje stalnosti in pravilnosti pri izvajanju svojih dejavnosti obvezne revizije;
- (i) zakoniti revizor ali revizijsko podjetje vzpostavi tudi primerno in učinkovito organizacijsko in upravno ureditev za ukrepanje v primeru dogodkov, ki imajo ali bi lahko imeli resne posledice za integriteto njegovih dejavnosti obvezne revizije, in za evidentiranje teh dogodkov;
- (j) zakoniti revizor ali revizijsko podjetje ima ustrezne politike prejemkov, vključno z deljenjem dobička, ki z zadostnimi spodbudami za učinkovitost zagotavljajo kakovostno revizijo. Zlasti višina prihodkov, ki jih zakoniti revizor ali revizijsko podjetje prejme od opravljanja nerevizijskih storitev, revidiranemu subjektu, ni del ocene učinkovitosti in prejemkov nobene od oseb, vključenih v revizijo, ali oseb, ki bi lahko vplivale na njen potek;
- (k) zakoniti revizor ali revizijsko podjetje spremlja in ocenjuje ustreznost in učinkovitost svojih sistemov, mehanizmov notranjega obvladovanja kakovosti in ureditev, vzpostavljenih v skladu s to direktivo in po potrebi Uredbo (EU) št. 537/2014, ter sprejme ustrezne ukrepe za odpravo morebitnih pomanjkljivosti. Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje izvaja zlasti letno ocenjevanje sistema notranjega obvladovanja kakovosti iz točke (g). Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje vodi evidenco o ugotovitvah navedenega ocenjevanja in vseh predlaganih ukrepih za spremembo sistema notranjega obvladovanja kakovosti.

Politike in postopki iz prvega pododstavka se dokumentirajo in posredujejo zaposlenim pri zakonitem revizorju ali v revizijskem podjetju.

Države članice lahko določijo poenostavljene zahteve za revizije iz točk (b) in (c) točke 1 člena 2.

Vsako zunanje izvajanje revizijskih nalog iz točke (d) tega odstavka ne vpliva na odgovornost zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja do revidiranega subjekta.

2. Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje pri izpolnjevanju zahtev iz odstavka 1 tega člena upošteva obseg in kompleksnost svojih dejavnosti.

Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje lahko pristojnemu organu dokaže, da so politike in postopki, zasnovani zaradi doseganja take skladnosti, ustrezni zaradi obsega in kompleksnosti dejavnosti zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja.“;

19. vstavi se naslednji člen:

„Člen 24b

Organizacija dela

1. Države članice zagotovijo, da kadar obvezno revizijo izvaja revizijsko podjetje, to revizijsko podjetje imenuje vsaj enega ključnega revizijskega partnerja. Revizijsko podjetje ključnim revizijskim partnerjem zagotovi zadostne vire in ustrezno osebje, ki ima potrebne sposobnosti in zmožnosti za ustrezno opravljanje nalog tega partnerja oziroma podjetja.

Glavna merila, na podlagi katerih revizijsko podjetje izbere ključne revizijske partnerje, so zagotavljanje kakovostne revizije, neodvisnost in usposobljenost.

Ključni revizijski partnerji dejavno sodelujejo pri izvajanju obvezne revizije.

2. Zakoniti revizor med izvajanjem obvezne revizije poslu nameni dovolj časa in mu dodeli dovolj virov za ustrezno opravljanje svojih nalog.

3. Države članice zagotovijo, da zakoniti revizor ali revizijsko podjetje evidentira kršitve določb te direktive in po potrebi Uredbe (EU) št. 537/2014. Države članice lahko zakonite revizorje in revizijska podjetja izvzamejo iz te obveznosti, kar zadeva manjše kršitve. Zakoniti revizorji in revizijska podjetja evidentirajo tudi morebitne posledice vseh kršitev, vključno z ukrepi za obvladovanje takih kršitev in za spremembo svojega sistema notranjega obvladovanja kakovosti. Pripravijo letno poročilo, ki vsebuje pregled vseh takih sprejetih ukrepov in o njem poroča znotraj podjetja.

Kadar zakoniti revizor ali revizijsko podjetje za nasvet zaprosi zunanje strokovnjake, to zahtevo in prejeti nasvet dokumentira.

4. Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje vodi evidenco za vsako posamezno stranko. Taka evidenca za vsako revidirano stranko vključuje naslednje podatke:

- (a) ime, naslov in kraj poslovanja;
- (b) v primeru revizijskega podjetja imena ključnih revizijskih partnerjev;
- (c) zaračunana plačila za obvezno revizijo in druge storitve v vsakem poslovnem letu.

5. Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje pripravi revizijski spis za vsako obvezno revizijo.

Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje dokumentira vsaj podatke, evidentirane v skladu s členom 22b(1) te direktive in po potrebi členi 6 do 8 Uredbe (EU) št. 537/2014.

Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje hrani vse druge podatke in dokumente, ki so pomembni za utemeljitev poročila iz člena 28 te direktive in po potrebi členov 10 in 11 Uredbe (EU) št. 537/2014 ter za spremljanje skladnosti s to direktivo in drugimi veljavnimi zakonskimi zahtevami.

Revizijski spis se zaključi najpozneje 60 dni po datumu podpisa revizijskega poročila iz člena 28 te direktive in po potrebi člena 10 Uredbe (EU) št. 537/2014.

6. Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje evidentira vse pisne pritožbe, prejete v zvezi z uspešnostjo izvedenih obveznih revizij.

7. Države članice lahko določijo poenostavljene zahteve iz odstavkov 3 in 6 za revizije iz točk (b) in (c) točke 1 člena 2.“;

20. vstavi se naslednji člen:

„Člen 25a

Obseg obvezne revizije

Brez poseganja v zahteve o poročanju iz člena 28 te direktive in po potrebi členov 10 in 11 Uredbe (EU) št. 537/2014 obvezna revizija ne vključuje zagotovitve o prihodnji sposobnosti preživetja revidiranega subjekta ali učinkovitosti ali uspešnosti vodenja poslovanja subjekta s strani poslovnodnega ali upravnega organa.“;

21. člen 26 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 26

Revizijski standardi

1. Države članice od zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij zahtevajo, da izvajajo obvezne revizije v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi, ki jih je Komisija sprejela v skladu z odstavkom 3.

Države članice lahko uporabljajo nacionalne revizijske standarde, postopke ali zahteve, dokler Komisija ne sprejme mednarodnega revizijskega standarda, ki zadeva isto področje.

2. Za namene odstavka 1 ‚mednarodni revizijski standardi‘ pomenijo Mednarodne standarde revidiranja (MSR), mednarodni standard obvladovanja kakovosti (ISQC 1) ter druge povezane standarde, ki jih izda Mednarodna zveza računovodskih strokovnjakov (IFAC) prek Odbora za mednarodne standarde revidiranja in dajanja zagotovil (IAASB), kolikor so pomembni za obvezno revizijo.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da z delegiranimi akti v skladu s členom 48a sprejme mednarodne revizijske standarde iz odstavka 1 na področju revizijske prakse, neodvisnosti in notranjega obvladovanja kakovosti zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij za namene uporabe navedenih standardov v Uniji.

Komisija lahko sprejme mednarodne revizijske standarde le, če:

- (a) so bili pripravljeni po primernem predpisanem postopku, pod, javnim nadzorom in z zagotovljeno preglednostjo ter so splošno mednarodno sprejeti;
- (b) zagotavljajo visoko raven verodostojnosti in kakovosti letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov v skladu z načeli iz člena 4(3) Direktive 2013/34/EU;
- (c) koristijo splošnemu interesu Unije in
- (d) ne spreminjajo nobenih zahtev iz te direktive ali dopolnjujejo katere od zahtev iz nje, razen tistih iz poglavja IV in členov 27 in 28.

4. Države članice lahko ne glede na drugi pododstavek odstavka 1 poleg mednarodnih revizijskih standardov, ki jih sprejme Komisija, predpišejo dodatne revizijske postopke ali zahteve le,

- (a) če so ti revizijski postopki in zahteve potrebni zaradi učinkovanja nacionalnih pravnih zahtev v zvezi z obsegom obveznih revizij, ali
- (b) če je potrebno za to, da se izboljšata verodostojnost in kakovost letnih računovodskih izkazov.

Države članice sporočijo revizijske postopke ali zahteve Komisiji vsaj tri mesece pred začetkom njihove veljavnosti ali v primerih zahtev, ki so že obstajale ob sprejetju mednarodnega revizijskega standarda, najpozneje v treh mesecih po sprejetju ustreznega mednarodnega revizijskega standarda.

5. Kadar države članice zahtevajo obvezne revizije malih podjetij, lahko določijo, da se revizijski standardi iz odstavka 1 uporabljajo sorazmerno z obsegom in kompleksnostjo dejavnosti takih podjetij. Države članice lahko sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se revizijski standardi za obvezne revizije malih podjetij uporabljajo sorazmerno.“;

22. člen 27 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 27

Zakonite revizije konsolidiranih računovodskih izkazov

1. Države članice zagotovijo, da pri obvezni reviziji konsolidiranih računovodskih izkazov skupine podjetij:

- (a) kar zadeva konsolidirane računovodske izkaze je revizor skupine v celoti odgovoren za revizijsko poročilo iz člena 28 te direktive in po potrebi člena 10 Uredbe (EU) št. 537/2014 ter po potrebi za dodatno poročilo k revizijskemu poročilu iz člena 11 navedene uredbe;
- (b) revizor skupine oceni revizijsko delo, ki so ga za namen revizije skupine opravili kateri koli revizorji tretjih držav ali zakoniti revizorji, revizijski subjekti tretjih držav ali revizijska podjetja, in dokumentira vrsto, čas in obseg dela, ki so ga ti revizorji opravili, po potrebi vključno s pregledom revizorja skupine ustreznih delov dokumentacije teh revizorjev;
- (c) revizor skupine pregleda in dokumentira revizijsko delo, ki so ga za namen revizije skupine opravili revizorji tretjih držav ali zakoniti revizorji, revizijski subjekti tretjih držav ali revizijska podjetja.

Dokumentacija, ki jo hrani revizor skupine, mora biti takšna, da lahko ustrezen pristojni organ pregleda delo revizorja skupine.

Za namene točke (c) prvega pododstavka tega odstavka revizor skupine zadevne revizorje tretjih držav, zakonite revizorje, revizijske subjekte tretjih držav ali revizijska podjetja zaprosi za odobritev glede prenosa ustrezne dokumentacije med izvajanjem revizije konsolidiranih računovodskih izkazov kot pogoj za to, da se lahko revizor skupine zaneša na delo navedenih revizorjev tretjih držav, zakonitih revizorjev, revizijskih subjektov tretjih držav ali revizijskih podjetij.

2. Kadar revizor skupine ne more izpolniti zahtev iz točke (c) prvega pododstavka odstavka 1, sprejme ustrezne ukrepe in obvesti pristojni organ.

Takšni ukrepi po potrebi vključujejo neposredno ali zunanje izvajanje dodatnih nalog obvezne revizije v ustreznem odvisnem podjetju.

3. Kadar se za revizorja skupine izvede pregled za zagotavljanje kakovosti ali preiskava v zvezi z obvezno revizijo konsolidiranih računovodskih izkazov skupine podjetij, revizor skupine na zahtevo predloži pristojnemu organu ustrezno dokumentacijo, ki jo hrani v zvezi z revizijskim delom, ki so ga za namen revizije skupine opravili zadevni revizorji tretjih držav, zakoniti revizorji, revizijski subjekti tretjih držav ali revizijska podjetja, vključno z delovnimi papirji v zvezi z revizijo skupine.

Pristojni organ lahko od ustreznih pristojnih organov v skladu s členom 36 zahteva dodatno dokumentacijo v zvezi z revizijskim delom, ki so ga za namen revizije skupine opravili kateri koli zakoniti revizorji ali revizijska podjetja.

Kadar revizijo nadrejenega podjetja ali podrejenega podjetja skupine podjetij izvajajo revizorji ali revizijski subjekti iz tretje države, lahko pristojni organ od ustreznih pristojnih organov iz tretjih držav na podlagi delovnih dogovorov iz člena 47 zahteva dodatno dokumentacijo v zvezi z revizijskim delom, ki so ga opravili kateri koli revizorji iz tretjih držav ali revizijski subjekti iz tretjih držav.

Z odstopanjem od tretjega pododstavka je v primeru, če revizijo nadrejenega podjetja ali podrejenega podjetja skupine podjetij izvede revizor ali revizorji ali revizijski subjekt ali subjekti iz tretje države, s katero ni bil sklenjen delovni dogovor iz člena 47, revizor skupine odgovoren tudi za to, da na zahtevo ustrezno zagotovi dodatno dokumentacijo o revizijskem delu, ki so ga opravili revizorji ali revizijski subjekti iz take tretje države, vključno z delovnimi papirji v zvezi z revizijo skupine. Da bi to lahko zagotovil, hrani revizor skupine kopijo takšne dokumentacije ali se dogovori z revizorji ali revizijskimi subjekti tretjih držav o svojem dovoljenem in neomejenem dostopu do take dokumentacije na zahtevo ali sprejme druge ustrezne ukrepe. Kadar je prenos delovnih papirjev iz tretje države revizorju skupine zaradi pravnih ali drugih razlogov onemogočen, vključuje dokumentacija, ki jo hrani revizor skupine, dokazila, da je izvedel ustrezne postopke za pridobitev dostopa do revizijske dokumentacije, ter v primeru ovir, ki niso pravne in izhajajo iz zakonodaje zadevne tretje države, dokazila v podporo obstoja takšnih ovir.“;

23. člen 28 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 28

Revizijsko poročanje

1. Zakoniti revizorji ali revizijska podjetja predstavijo rezultate obvezne revizije v revizijskih poročilih. Poročilo se pripravi v skladu z zahtevami revizijskih standardov iz člena 26, ki jih sprejme Unija ali zadevna država članica.
2. Revizijsko poročilo je v pisni obliki, v njem pa je:
 - (a) opredeljen subjekt, katerega letni ali konsolidirani računovodski izkazi so predmet zakonite revizije, so navedeni letni ali konsolidirani računovodski izkazi ter datum in obdobje, ki ga zajemajo, ter opredeljen okvir računovodskega poročanja, uporabljen pri njihovi pripravi;
 - (b) vsebovan opis obsega obvezne revizije, v katerem se opredelijo vsaj revizijski standardi, v skladu s katerimi je bila izvedena obvezna revizija;
 - (c) vključeno revizijsko mnenje, ki je brez pridržkov, s pridržki ali odklonilno in v katerem je jasno navedeno mnenje zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij o tem:
 - (i) ali so letni računovodski izkazi resničen in pošten prikaz v skladu z ustreznim okvirom računovodskega poročanja ter,
 - (ii) kjer je to ustrezno, ali letni računovodski izkazi izpolnjujejo zakonske zahteve.

Če zakoniti revizorji ali revizijska podjetja ne morejo dati revizijskega mnenja, poročilo vsebuje zavrnitev mnenja;

 - (d) sklic na vse morebitne druge zadeve, na katere zakoniti revizorji ali revizijska podjetja posebej opozarjajo, ne da bi se revizijsko mnenje zato spremenilo;
 - (e) vključeno mnenje in izjava, ki temeljita na delu, opravljenem med revizijo, iz drugega pododstavka člena 34(1) Direktive 2013/34/EU;
 - (f) vsebovana izjava o kakršni koli pomembni negotovosti, povezani z dogodki ali okoliščinami, ki bi lahko povzročile pomemben dvom o zmožnosti subjekta, da bi nadaljeval poslovanje;
 - (g) naveden sedež zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij.

Države članice lahko določijo dodatne zahteve v zvezi z vsebino revizijskega poročila.

3. Kadar je obvezno revizijo izvajal več kot en zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, se zakoniti revizorji ali revizijska podjetja sporazumeje o rezultatih obvezne revizije ter predložijo skupno poročilo in mnenje. V primeru nestrinjanja vsak zakoniti revizor ali revizijsko podjetje predloži svoje mnenje v ločenih odstavkih revizijskega poročila ter navede razlog za nestrinjanje.

4. Revizijsko poročilo podpiše in datira zakoniti revizor. Kadar obvezno revizijo izvaja revizijsko podjetje, podpišejo revizijsko poročilo vsaj zakoniti revizorji, ki izvajajo obvezno revizijo v imenu revizijskega podjetja. Kadar pri poslu istočasno sodeluje več kot en zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, revizijsko poročilo podpišejo vsi zakoniti revizorji ali vsaj zakoniti revizorji, ki izvajajo obvezno revizijo v imenu vsakega revizijskega podjetja. V izjemnih okoliščinah lahko države članice določijo, da teh podpisov ni treba razkriti javnosti, če bi to neizbežno in bistveno ogrožalo osebno varnost katere koli osebe.

V vsakem primeru se imena zadevnih oseb sporoči ustreznim pristojnim organom.

5. Poročilo zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja o konsolidiranih računovodskih izkazih ustreza zahtevam iz odstavkov 1 do 4. Pri poročanju o usklajenosti poslovnega poročila z računovodskimi izkazi v skladu s točko (e) odstavka 2 zakoniti revizor ali revizijsko podjetje upošteva konsolidirane računovodske izkaze in konsolidirano poslovno poročilo. Kadar so letni računovodski izkazi nadrejenega podjetja priloženi konsolidiranim računovodskim izkazom, se lahko poročila zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij iz tega člena združijo.“;

24. člen 29 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) sistem zagotavljanja kakovosti je organiziran tako, da je neodvisen od pregledovanih zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij ter je predmet javnega nadzora;“

(ii) točka (h) se nadomesti z naslednjim:

„(h) pregledi zagotavljanja kakovosti potekajo na osnovi analize tveganja ter v primeru zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, ki opravljajo obvezne revizije, kakor so določene v točki (a) točke 1 člena 2, vsaj vsakih šest let;“

(iii) doda se naslednja točka:

„(k) pregledi v okviru zagotavljanja kakovosti so ustrezni in sorazmerni glede na obseg in kompleksnost dejavnosti pregledanega zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti:

„2. Za namene točke (e) odstavka 1 se pri izbiri ocenjevalcev uporabljajo vsaj naslednja merila:

(a) ocenjevalci imajo ustrezno strokovno izobrazbo in ustrezne izkušnje na področju obvezne revizije in računovodskega poročanja v povezavi s posebnim usposabljanjem za preglede zagotavljanja kakovosti;

(b) oseba ne sme opravljati nalog ocenjevalca pri pregledu za zagotavljanje kakovosti zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja vsaj tri leta, odkar ta oseba ni več partner zadevnega zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja ali ni več zaposlena pri zadevnem zakonitem revizorju ali revizijskem podjetju ali kako drugače povezana z njima;

(c) ocenjevalci izjavijo, da med njimi ter zakonitim revizorjem in revizijskim podjetjem, ki ga revidirajo, ni nasprotja interesov.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„3. Države članice za namene točke (k) odstavka 1 od pristojnih organov zahtevajo, da pri opravljanju pregledov zagotavljanja kakovosti zakonitih revizij letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov srednjih in malih podjetij upoštevajo dejstvo, da so revizijski standardi, sprejeti v skladu s členom 26, zasnovani za uporabo, sorazmerno z obsegom in kompleksnostjo poslovanja revidiranega subjekta.“;

25. Poglavje VII se nadomesti z naslednjim:

„POGLAVJE VII

PREISKAVE IN SANKCIJE

Člen 30

Sistemi preiskav in sankcij

1. Države članice zagotovijo učinkovite sisteme preiskav in sankcij za odkrivanje, popravljanje in preprečevanje neustreznega opravljanja obvezne revizije.

2. Države članice brez poseganja v nacionalne ureditve civilne odgovornosti predvidijo učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije za zakonite revizorje in revizijska podjetja, če ti obveznih revizij ne izvajajo v skladu s predpisi, sprejetimi za izvajanje te direktive in po potrebi Uredbe (EU) št. 537/2014.

Države članice se lahko odločijo, da ne določijo pravil o upravnih sankcijah za kršitve, za katere že velja nacionalno kazensko pravo. V tem primeru Komisiji sporočijo zadevne določbe kazenskega prava.

3. Države članice določijo, da so sprejeti ukrepi in sankcije proti zakonitim revizorjem in revizijskim podjetjem ustrezno dostopni javnosti. Sankcije vključujejo možnost odvzema dovoljenja. Države članice se lahko odločijo, da takšno razkritje ne vsebuje osebnih podatkov v smislu točke (a) člena 2 Direktive 95/46/ES.

4. Države članice do 17. junija 2016 uradno obvestijo Komisijo o pravilih ali, kot je primerno, zadevnih določbah kazenskega prava, navedenih v odstavku 2. Komisijo nemudoma uradno obvestijo o vseh poznejših spremembah, ki vplivajo na ta pravila.

Člen 30a

Pooblastila za sankcioniranje

1. Države članice pristojnim organom zagotovijo pristojnosti za sprejemanje in/ali uvedbo vsaj naslednjih upravnih ukrepov in sankcij za kršitve določb te direktive in Uredbe (EU) št. 537/2014, če je ustrezno:

- (a) uradno obvestilo, ki od fizične ali pravne osebe, odgovorne za kršitev, zahteva, naj preneha zadevno ravnanje in se odreče njegovi ponovitvi;
- (b) javna izjava, v kateri je navedena odgovorna oseba in narava kršitve in ki se objavi na spletni strani pristojnih organov;
- (c) začasna prepoved za obdobje največ treh let, v kateri zakoniti revizor, revizijsko podjetje ali ključni revizijski partner ne sme izvajati obveznih revizij in/ali podpisovati revizijskih poročil;
- (d) izjava o tem, da revizijsko poročilo ne izpolnjuje zahtev člena 28 te direktive ali člena 10 Uredbe (EU) št. 537/2014, če je ustrezno;
- (e) začasna prepoved izvajanja funkcij v revizijskih podjetjih ali subjektih javnega interesa za člana revizijskega podjetja ali člana upravnega ali poslovnega organa subjekta javnega interesa za obdobje največ treh let;
- (f) naložitev upravne denarne kazni za fizične in pravne osebe.

2. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni organi izvajajo svoja pooblastila na področju sankcij v skladu s to direktivo in nacionalnim pravom ter na enega od naslednjih načinov:

- (a) neposredno;
- (b) v sodelovanju z drugimi organi;
- (c) z vložitvijo zahtevka pri pristojnih pravosodnih organih.

3. Države članice lahko na pristojne organe poleg pooblastil iz odstavka 1 prenesejo druga pooblastila za sankcioniranje.

4. Države članice lahko z odstopanjem od odstavka 1 na organe, ki nadzorujejo subjekte javnega interesa, kadar niso imenovani za pristojni organ v skladu s členom 20(2) Uredbe (EU) št. 537/2014, prenesejo pooblastila za naložitev sankcij za kršitve obveznosti poročanja iz navedene uredbe.

Člen 30b

Učinkovita uporaba sankcij

Države članice pri uvedbi pravil na podlagi člena 30 zahtevajo, da pristojni organi pri določanju vrste in višine upravnih kazni in ukrepov upoštevajo vse ustrezne okoliščine, kar po potrebi zajema:

- (a) resnost in trajanje kršitve;
- (b) stopnjo odgovornosti odgovorne osebe;
- (c) finančno trdnost odgovorne osebe, na primer kakor kaže skupni promet odgovornega podjetja ali letni prihodek odgovorne osebe, če je ta oseba fizična oseba;
- (d) zneske pridobljenih dobičkov ali preprečenih izgub s strani odgovorne osebe, če jih je mogoče opredeliti;
- (e) raven sodelovanja odgovorne osebe s pristojnim organom;
- (f) prejšnje kršitve odgovorne pravne ali fizične osebe.

Pristojni organi lahko upoštevajo dodatne dejavnike, kadar so taki dejavniki opredeljeni v nacionalnem pravu.

Člen 30c

Objava sankcij in ukrepov

1. Pristojni organi na svojem uradnem spletnem mestu objavijo vsaj podrobnosti vsake upravne kazni, naložene za kršitve določb te direktive ali Uredbe (EU) št. 537/2014, za katere so izčrpane ali pretekle vse pritožbe, in sicer brez nepotrebne odlašanja takoj po obvestilu sankcionirane osebe o tej odločitvi, vključno s podatki o vrsti in naravi kršitve ter identiteto fizične ali pravne osebe, kateri se naloži sankcija.

Kadar države članice dovolijo objavo sankcij, zoper katere je mogoča pritožba, pristojni organi na svojem uradnem spletnem mestu brez nepotrebne odlašanja objavijo tudi podatke o statusu pritožbe in njenem izidu.

2. Pristojni organi naložene sankcije objavijo anonimno in na način, ki je skladen z nacionalnim pravom, v katerem koli od naslednjih primerov:

- (a) kadar se v primeru, ko se sankcije naložijo zoper fizično osebo, pri obvezni predhodni oceni sorazmernosti objave osebnih podatkov izkaže, da takšna objava ni sorazmerna;
- (b) kadar bi objava ogrozila stabilnost finančnih trgov ali kazensko preiskavo v teku;
- (c) kadar bi objava vpletenim institucijam ali posameznikom povzročila nesorazmerno škodo.

3. Pristojni organi zagotovijo, da je trajanje objav v skladu z odstavkom 1 sorazmerno in da na njihovem spletnem mestu ostanejo najmanj pet let po tem, ko so izčrpane ali pretekle vse možnosti za pritožbo.

Pri objavi sankcij, ukrepov ter javnih izjav je treba spoštovati temeljne pravice iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti pravica do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja ter pravica do varstva osebnih podatkov. Države članice lahko določijo, da takšne objave ali javne izjave ne smejo vsebovati osebnih podatkov v smislu točke (a) člena 2 Direktive 95/46/ES.

Člen 30d

Pritožba

Države članice zagotovijo, da je zoper odločitve pristojnega organa v skladu s to direktivo in Uredbo (EU) št. 537/2014 možna pritožba.

Člen 30e

Poročanje o kršitvah

1. Države članice zagotovijo, da se vzpostavijo učinkoviti mehanizmi za spodbujanje poročanja pristojnim organom o kršitvah te direktive ali Uredbe (EU) št. 537/2014.
2. Mehanizmi iz odstavka 1 vključujejo vsaj:
 - (a) posebne postopke za prejem poročil o kršitvah in nadaljnje ukrepanje v zvezi z njimi;
 - (b) varstvo osebnih podatkov o osebi, ki prijavi domnevne ali dejanske kršitve, in osebi, ki je osumljena kršitve ali naj bi storila navedeno kršitev, v skladu z načeli iz Direktive 95/46/ES;
 - (c) ustrezne postopke za zagotavljanje pravice obtožene osebe do obrambe in zaslišanja pred sprejetjem odločitve v zvezi z njo ter pravice do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem zoper odločitev ali ukrep v zvezi z njo.
3. Države članice zagotovijo, da revizijska podjetja uvedejo ustrezne postopke, ki zaposlenim omogočajo notranje poročanje po posebnem kanalu o morebitnih ali dejanskih kršitvah te direktive ali Uredbe (EU) št. 537/2014.

Člen 30f

Izmenjava informacij

1. Pristojni organi CEAOB vsako leto posredujejo informacije v zbirni obliki o vseh upravnih ukrepih in vseh sankcijah, izrečenih v skladu s tem poglavjem. CEAOB te informacije objavi v letnem poročilu.
2. Pristojni organi CEAOB nemudoma sporočijo vse začasne prepovedi iz točk (c) in (e) člena 30a(1).“;

26. člen 32 se spremeni:

- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice organizirajo učinkovit sistem javnega nadzora za zakonite revizorje in revizijska podjetja na podlagi načel iz odstavkov 2 do 7 ter določijo pristojni organ, odgovoren za ta nadzor.“;

- (b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Pristojni organ vodijo osebe, ki niso aktivni revizorji, vendar imajo potrebno znanje na področjih obvezne revizije. Izberejo se v skladu z neodvisnim in preglednim postopkom imenovanja.“

Pristojni organ lahko vključi revizorje za izvajanje posebnih nalog, lahko pa mu tudi pomagajo strokovnjaki, če je to bistveno za pravilno izvajanje njegovih nalog. V teh primerih revizorji in strokovnjaki ne smejo sodelovati pri sprejemanju nikakršnih odločitev pristojnega organa;“;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Pristojni organ ima končno odgovornost za nadzor nad:

- (a) podelitvijo dovoljenj in registracijo zakonitih revizorjev ter revizijskih podjetij;
- (b) sprejetjem standardov o poklicni etiki ter notranjem obvladovanju kakovosti revizorskih podjetij in revizij, razen če te standarde sprejmejo ali odobrijo drugi organi države članice;
- (c) nadaljnjim izobraževanjem;
- (d) sistemom za celovito zagotavljanje kakovosti;
- (e) preiskovalnimi in administrativnimi disciplinskimi sistemi.“;

(d) vstavijo se naslednji odstavki:

„4a. Države članice imenujejo enega ali več pristojnih organov za izvajanje nalog, predvidenih s to direktivo. Države članice določijo le en pristojni organ, ki je dokončno odgovoren za naloge iz tega člena, razen za namen obvezne revizije zadrug, hranilnic ali podobnih subjektov, navedenih v členu 45 Direktive 86/635/EGS, ali podružnic ali pravnih naslednikov zadrug, hranilnic ali podobnih subjektov iz člena 45 Direktive 86/635/EGS.

Države članice o svojem imenovanju obvestijo Komisijo.

Pristojni organi so organizirani tako, da ne pride do nasprotja interesov.

4b. Države članice lahko prenesejo – ali pristojnemu organu dovolijo, da prenese – katere koli od njegovih nalog na druge organe ali subjekte, ki so določeni ali kako drugače zakonsko pooblaščen za izvajanje takšnih nalog.

Prenos določa prenesene naloge in pogoje, pod katerimi jih je treba izvajati. Organi in subjekti morajo biti organizirani tako, da ne pride do nasprotij interesov.

Kadar pristojni organ naloge prenese na druge organe ali subjekte, lahko za vsak primer posebej zahteva ponovni prevzem prenesenih pristojnosti.“;

(e) odstavki 5 do 7 se nadomestijo z naslednjim:

„5. Pristojni organ ima pravico, da po potrebi začne in opravi preiskave zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, ter pravico, da ustrezno ukrepa.

Kadar pristojni organ za izvajanje posebnih nalog vključi strokovnjake, zagotovi, da med temi strokovnjaki in zadevnim zakonitim revizorjem ali revizijskim podjetjem ni nasprotja interesov. Taki strokovnjaki zadostijo istim zahtevam kot tisti iz točke (a) člena 29(2).

Pristojnemu organu se podelijo potrebna pooblastila za izvajanje njegovih nalog in odgovornosti v skladu s to direktivo.

6. Pristojni organ je pregleden. To vključuje objavo letnih delovnih programov in poročil o delu.

7. Sistem javnega nadzora se ustrezno financira in ima ustrezne vire za začetek in izvajanje preiskav iz odstavka 5. Financiranje sistema javnega nadzora je varno in brez vsakega neustreznega vpliva zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij.“;

27. člen 34 se spremeni:

(a) odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„Za revizijska podjetja, odobrena v eni državi članici, ki opravljajo revizijske storitve v drugi državi članici, se brez poseganja v prvi pododstavek v skladu s členom 3a te direktive uporablja pregled zagotavljanja kakovosti v matični državi članici in nadzor v državi članici gostiteljici za vse revizije, izvedene v njej.“;

(b) odstavka 2 in 3 se nadomestita z naslednjim:

„2. V primeru obvezne revizije konsolidiranih računovodskih izkazov država članica, ki zahteva to obvezno revizijo konsolidiranih računovodskih izkazov, ne sme za zakonitega revizorja ali revizijsko podjetje, ki izvaja obvezno revizijo odvisnega podjetja, ustanovljenega v drugi državi članici, določiti dodatnih zahtev v zvezi z obvezno revizijo glede registracije, pregleda zagotavljanja kakovosti, revizijskih standardov, poklicne etike in neodvisnosti.“

3. V primeru podjetja, ki je izdalo vrednostne papirje, s katerimi se trguje na reguliranem trgu v državi članici, ki ni država članica sedeža tega podjetja, država članica, v kateri se trguje z vrednostnimi papirji, za zakonitega revizorja ali revizijsko podjetje, ki izvaja obvezno revizijo letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov zadevnega podjetja, ne sme določiti dodatnih zahtev v zvezi z obvezno revizijo glede registracije, pregleda zagotavljanja kakovosti, revizijskih standardov, poklicne etike in neodvisnosti.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„4. Kadar je zakoniti revizor ali revizijsko podjetje registrirano v kateri koli državi članici z dovoljenjem v skladu s členom 3 ali členom 44 in ta zakoniti revizor ali revizijsko podjetje posreduje revizijska poročila v zvezi z letnimi računovodskimi izkazi ali konsolidiranimi računovodskimi izkazi iz člena 45(1), država članica, v kateri je zakoniti revizor ali revizijsko podjetje registrirano, za tega zakonitega revizorja ali revizijsko podjetje uporablja svoj sistem nadzora, svoje sisteme za celovito zagotavljanje kakovosti in svoje sisteme preiskovanja in sankcij.“;

28. člen 35 se črta;

29. člen 36 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi držav članic, odgovorni za podelitev dovoljenj, registracijo, zagotavljanje kakovosti, inšpekcijo in disciplino, pristojni organi, določeni v skladu s členom 20 Uredbe (EU) št. 537/2014 in ustrezni evropski nadzorni organi medsebojno sodelujejo, kadar koli je potrebno zaradi izvajanja svojih pristojnosti in nalog v skladu s to direktivo in Uredbo (EU) št. 537/2014. Pristojni organi v državi članici pomagajo pristojnim organom v drugih državah članicah in ustreznim evropskim nadzorni organom. Zlasti si pristojni organi izmenjujejo informacije in sodelujejo pri preiskavah v zvezi z izvajanjem obveznih revizij.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Odstavek 2 pristojnim organom ne preprečuje izmenjave zaupnih podatkov. Za tako izmenjane podatke velja poslovna skrivnost, ki jo morajo spoštovati osebe, ki so ali so bile zaposlene v pristojnih organih. Obveznost varovanja poslovne skrivnosti velja tudi za vse druge osebe, na katere pristojni organi prenesejo naloge v zvezi z nameni iz te direktive.“;

(c) odstavek 4 se spremeni:

(i) v tretjem pododstavku se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) pred organi naslovljene države članice so že bili sproženi sodni postopki v zvezi z enakimi dejanji in proti istim osebam, ali“;

(ii) v tretjem pododstavku se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) pristojni organi naslovljene države članice so zaradi enakih dejanj že izrekli končno sodbo istim osebam.“;

(iii) četrty pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Brez poseganja v odgovornosti, ki jo imajo v sodnih postopkih, lahko pristojni organi ali Evropski nadzorni organi, ki dobijo podatke v skladu z odstavkom 1, te podatke uporabijo le za opravljanje svojega dela v okviru področja uporabe te direktive ali Uredbe (EU) št. 537/2014 in v okviru upravnih ali sodnih postopkov, ki so izrecno povezani z opravljanjem tega dela.“;

(d) doda se naslednji odstavek:

„4a. Države članice lahko pristojnim organom dovolijo, da pristojnim organom, odgovornim za nadzor subjektov javnega interesa, centralnim bankam, Evropskemu sistemu centralnih bank in Evropski centralni banki v njihovi vlogi monetarnih organov ter Evropskemu odboru za sistemska tveganja posredujejo zaupne podatke, namenjene opravljanju njihovih nalog. Takšnim organom se ne prepreči, da pristojnim organom posredujejo podatke, ki jih ti morda potrebujejo za opravljanje svojih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 537/2014.“;

(e) v četrtem pododstavku odstavka 6 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) bi taka preiskava lahko škodljivo vplivala na suverenost, varnost ali javni red naslovljene države članice ali kršila nacionalna varnostna pravila, ali“;

(f) odstavek 7 se črta;

30. v členu 37 se doda naslednji odstavek:

„3. Prepovedane so vse pogodbene klavzule, ki skupščini delničarjev ali članov revidiranega subjekta v skladu z odstavkom 1 omejujejo izbiro glede imenovanja določenega zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja, ki bo izvedlo obvezno revizijo te pravne osebe, na nekatere kategorije ali sezname zakonitih revizorjev. Vse takšne obstoječe klavzule so nične in neveljavne.“;

31. v členu 38 se doda naslednji odstavek:

„3. Pri obveznih revizijah subjektov javnega interesa države članice zagotovijo, da je dovoljeno, da lahko:

(a) delničarji, ki zastopajo 5 % ali več glasovalnih pravic ali delniškega kapitala,

(b) drugi organi revidiranih subjektov, če tako določa nacionalna zakonodaja, ali

(c) pristojni organi iz člena 32 te direktive ali določeni v skladu s členom 20(1) Uredbe (EU) št. 537/2014 ali, če tako določa nacionalno pravo, s členom 20(2) navedene uredbe,

na nacionalnih sodiščih vložijo zahtevek za razrešitev zakonitega revizorja ali zakonitih revizorjev na podlagi utemeljenih razlogov.“;

32. poglavje X se nadomesti z naslednjim:

„POGLAVJE X

REVIZIJSKA KOMISIJA

Člen 39

Revizijska komisija

1. Države članice zagotovijo, da ima vsak subjekt javnega interesa revizijsko komisijo. Revizijska komisija je samostojna komisija ali upravno oziroma nadzorni organ revidiranega subjekta. Revizijsko komisijo sestavljajo neizvršni člani upravnega organa in/ali člani nadzornega organa revidiranega subjekta in/ali člani, ki jih imenuje skupščina delničarjev revidiranega subjekta ali, pri subjektih brez delničarjev, enakovredni organ.

Vsaj en član revizijske komisije je usposobljen za računovodstvo in/ali revizijo.

Vsi člani komisije so ustrezno usposobljeni za področje delovanja revidiranega subjekta.

Večina članov revizijske komisije je neodvisnih od revidiranega subjekta. Predsednika revizijske komisije, ki je neodvisen od revidiranega subjekta, imenujejo člani te komisije ali nadzorni organ revidiranega subjekta. Države članice lahko zahtevajo, naj se predsednik revizijske komisije letno izvoli na skupščini delničarjev revidiranega subjekta.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice odločijo, da v subjektih javnega interesa, ki izpolnjujejo merila iz točk (f) in (t) člena 2(1) Direktive 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*), naloge, dodeljene revizijski komisiji, lahko izvaja upravni ali nadzorni organ kot celota, pri čemer predsednik takšnega organa, če je izvršni član, ne opravlja nalog predsednika v času, ko takšen organ opravlja naloge revizijske komisije.

Kadar je revizijska komisija del upravnega ali nadzornega organa revidiranega subjekta v skladu z odstavkom 1, lahko države članice dovolijo ali zahtevajo, da upravni ali nadzorni organ, kar je ustrezno, opravlja naloge revizijske komisije za namene obveznosti iz te direktive in Uredbe (EU) št. 537/2014.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice določijo, da naslednjim subjektom javnega interesa ni treba imeti revizijske komisije:

- (a) vsak subjekt javnega interesa, ki je odvisno podjetje v smislu točke 10 člena 2 Direktive 2013/34/EU, če navedeni subjekt izpolnjuje zahteve iz odstavkov 1, 2 in 5 tega člena, člena 11(1) in (2) ter člena 16(5) Uredbe (EU) št. 537/2014 na ravni skupine;
- (b) vsak subjekt javnega interesa, ki je KNPVP iz člena 1(2) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta (**) ali alternativni investicijski sklad (AIF) iz člena 4(1)(a) Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta (**);
- (c) vsak subjekt javnega interesa, katerega izključna poslovna dejavnost je izdajanje s premoženjem zavarovanih vrednostnih papirjev iz točke 5 člena 2 Uredbe Komisije (ES) št. 809/2004 (****);
- (d) vsaka kreditna institucija v smislu točke 1 člena 3(1) Direktive 2013/36/EU, katere delnice niso uvrščene v trgovanje na reguliranem trgu katere koli države članice v skladu s točko 14 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES in ki je na stalno ali ponavljajoče izdajala le dolžniške vrednostne papirje, uvrščene v trgovanje na reguliranem trgu, če je skupna nominalna vrednost vseh takšnih dolžniških vrednostnih papirjev manj kot 100 000 000 EUR in ni objavila prospekta v skladu z Direktivo 2003/71/ES.

Subjekti javnega interesa iz točke (c) javnosti pojasnijo razloge, zakaj menijo, da ni ustrezno imeti revizijske komisije ali upravnega ali nadzornega organa, pooblaščenega za izvajanje funkcij revizijske komisije.

4. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko države članice odločijo, da subjektom javnega interesa dovolijo biti brez revizijske komisije, če imajo organ ali organe, ki opravljajo enake naloge kot revizijska komisija ter so bili ustanovljeni in delujejo v skladu z določbami, veljavnimi v državi članici, v kateri je subjekt, ki ga je treba revidirati, registriran. V takem primeru subjekt razkrije, kateri organ izvaja te naloge in kako je sestavljen.

5. Kadar so vsi člani revizijske komisije člani upravnega ali nadzornega organa revidiranega subjekta, lahko država članica določi, da je revizijska komisija izvzeta iz zahtev po neodvisnosti iz četrtega pododstavka odstavka 1.

6. Brez poseganja v odgovornost članov upravnega, poslovnega ali nadzornega organa ali drugih članov, ki jih imenuje skupščina delničarjev revidiranega subjekta, revizijska komisija med drugim:

- (a) upravni ali nadzorni organ revidiranega subjekta obvesti o rezultatu obvezne revizije ter pojasni, kako je obvezna revizija prispevala k celovitosti računovodskega poročanja in kakšno vlogo je imela revizijska komisija v tem postopku;
- (b) spremlja postopek računovodskega poročanja in pripravi priporočila ali predloge za zagotovitev njegove celovitosti;
- (c) spremlja učinkovitost sistemov notranjega obvladovanja kakovosti in sistemov obvladovanja tveganja v podjetju ter po potrebi njegove notranje revizije v zvezi z računovodskim poročanjem revidiranega subjekta, ne da bi pri tem ogrožala svojo neodvisnost;
- (d) spremlja obvezno revizijo letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov, zlasti uspešnost obvezne revizije, pri čemer upošteva vse ugotovitve in zaključke pristojnega organa v skladu s členom 26(6) Uredbe (EU) št. (EU) št. 537/2014;
- (e) pregleduje in spremlja neodvisnost zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij v skladu s členi 22, 22a, 22b, 24a in 24b te direktive ter členom 6 Uredbe (EU) št. 537/2014, zlasti pa ustreznost opravljanja nerevizijskih storitev za revidirani subjekt v skladu s členom 5 navedene uredbe;
- (f) odgovarja za postopek izbire zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij in priporoči zakonite revizorje ali revizijska podjetja, ki se imenujejo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 537/2014, razen če se uporabljajo določbe iz člena 16(8) Uredbe (EU) št. 537/2014.

(*) Direktiva 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o prospektu, ki se objavi ob javni ponudbi ali sprejemu vrednostnih papirjev v trgovanje in o spremembi Direktive 2001/34/ES (UL L 345, 31.12.2003, str. 64).

(**) Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

(***) Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

(****) Uredba Komisije (ES) št. 809/2004 z dne 29. aprila 2004 o izvajanju Direktive 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta o informacijah, ki jih vsebujejo prospekti, in o obliki prospektov, vključitvi informacij s sklicevanjem in objavi teh prospektov in razširjanju oglaševanj (UL L 149, 30.4.2004, str. 1).“;

33. člen 45 se spremeni:

- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi države članice v skladu s členi 15, 16 in 17 registrirajo vse revizorje in revizijske subjekte tretjih držav, kadar ti revizorji in revizijski subjekti tretjih držav pripravijo revizijsko poročilo v zvezi z letnimi ali konsolidiranimi računovodskimi izkazi podjetja, ki je registrirano zunaj Unije in katerega prenosljivi vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu zadevne države članice v smislu točke 14 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES, razen če je zadevno podjetje izdajatelj izključno nedospelih dolžniških vrednostnih papirjev, za katere velja eno od naslednjega:

- (a) v trgovanje na reguliranem trgu v državi članici v smislu točke (c) člena 2(1) Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*) so bili sprejeti pred 31. decembrom 2010, pri čemer je denominacija na enoto na dan izdaje vsaj 50 000 EUR ali najmanj enakovredna 50 000 EUR, če so dolžniški vrednostni papirji izraženi v drugi valuti;

(b) v trgovanje na reguliranem trgu v državi članici v smislu točke (c) člena 2(1) Direktive 2004/109/ES so sprejeti po 31. decembru 2010, pri čemer je denominacija na enoto vsaj 100 000 EUR ali najmanj enakovredna 100 000 EUR na dan izdaje, če so dolžniški vrednostni papirji izraženi v drugi valuti.

(*) Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES (UL L 390, 31.12.2004, str. 38).;

(b) odstavek 5 se spremeni:

(i) točka (a) se črta;

(ii) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) se revizije letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov iz odstavka 1 izvajajo v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi iz člena 26 ter v skladu z zahtevami iz členov 22, 22b in 25 ali v skladu z enakovrednimi standardi in zahtevami;“;

(iii) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) na svojem spletnem mestu objavijo letno poročilo o preglednosti, ki vključuje podatke iz člena 13 Uredbe (EU) št. 537/2014, ali izpolnjujejo enakovredne zahteve po razkritju.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„5a. Država članica lahko registrira revizorja iz tretje države le, če ta izpolnjuje zahteve iz točk (c), (d) in (e) odstavka 5 tega člena.“;

(d) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Za zagotovitev enotnih pogojev uporabe točke (d) odstavka 5 tega člena se na Komisijo prenese pooblastilo, da z izvedbenimi akti odloči o enakovrednosti iz tega odstavka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 48(2). Države članice lahko ocenjujejo enakovrednost iz točke (d) odstavka 5 tega člena, dokler Komisija ne sprejme take odločitve.“

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 48a za namen vzpostavitve splošnih meril enakovrednosti, ki se uporabljajo pri oceni skladnosti izvajanja revizij računovodskih izkazov iz odstavka 1 tega člena z mednarodnimi revizijskimi standardi iz člena 26 in zahtevami iz členov 22, 24 in 25. Ta merila, ki veljajo za vse tretje države, države članice uporabljajo za ocenjevanje enakovrednosti na nacionalni ravni.“;

34. v členu 46 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Za zagotovitev enotnih pogojev uporabe odstavka 1 tega člena se na Komisijo prenese pooblastilo, da z izvedbenimi akti odloči o enakovrednosti iz tega odstavka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 48(2). Ko Komisija prizna enakovrednost iz odstavka 1 tega člena, se lahko države članice odločijo, ali jo bodo upoštevale delno ali v celoti, s čimer bodo delno ali v celoti razveljavile ali spremenile zahteve iz člena 45(1) in (3). Države članice lahko ocenjujejo enakovrednost iz odstavka 1 tega člena ali upoštevajo ocene drugih držav članic, dokler Komisija ne sprejme take odločitve. Če Komisija odloči, da zahteva po enakovrednosti iz odstavka 1 tega člena ni izpolnjena, lahko revizorjem tretjih držav in revizijskim subjektom tretjih držav za ustrezno prehodno obdobje dovoli nadaljnje opravljanje revizijskih dejavnosti v skladu z zahtevami ustrezne države članice.“

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 48a za namen vzpostavitve splošnih meril enakovrednosti na podlagi zahtev iz členov 29, 30 in 32, ki se uporabijo pri oceni, ali so zahteve za javni nadzor, zagotavljanje kakovosti, preiskovalne in kaznovalne sisteme tretje države enakovredne zahtevam Unije. Takšna splošna merila države članice uporabljajo pri ocenjevanju enakovrednosti na nacionalni ravni, dokler Komisija ne sprejme sklepa v zvezi z zadevno tretjo državo.“;

35. člen 47 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) uvodne besede se nadomestijo z naslednjim:

„1. Države članice lahko pristojnim organom tretje države dovolijo prenos revizijskih delovnih papirjev ali drugih dokumentov, ki jih posedujejo zakoniti revizorji ali revizijska podjetja z dovoljenjem držav članic, in poročil o inšpekcijskih pregledih ali preiskavah v zvezi z zadevnimi revizijami, če:“;

(ii) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) so ti revizijski delovni papirji ali drugi dokumenti povezani z revizijami družb, ki so izdale vrednostne papirje v zadevni tretji državi, ali pa so sestavni deli skupine, ki izdaja obvezne konsolidirane računovodske izkaze v zadevni tretji državi;“;

(b) v odstavku 2 se vstavi naslednja točka:

„(ba) zaščita poslovnih interesov revidiranega subjekta, vključno z industrijsko in intelektualno lastnino, ni ogrožena;“;

(c) v odstavku 2, se druga alineja točke (d) nadomesti z naslednjim:

„— kadar so se v naslovljeni državi članici v zvezi z enakimi dejanji in proti istim osebam že začeli sodni postopki, ali

— kadar so pristojni organi države članice, ki je prejela zahtevo, v zvezi z enakimi dejanji in istimi zakonitimi revizorji ali revizijskimi podjetji že izrekli končno sodbo.“;

(d) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Za spodbujanje sodelovanja se na Komisijo prenese pooblastilo, da z izvedbenimi akti odloči o ustreznosti iz točke (c) odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 48(2). Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev s sklepom Komisije.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 48 z namenom vzpostavitve splošnih meril ustreznosti, v skladu s katerimi Komisija oceni, ali se pristojni organi tretjih držav lahko priznajo kot ustrezni za sodelovanje s pristojnimi organi držav članic pri izmenjavi revizijskih delovnih papirjev in drugih dokumentov zakonitih revizorjev ter revizijskih podjetij. Splošna merila ustreznosti temeljijo na zahtevah člena 36 ali na dejansko enakovrednih reprezentativnih rezultatih neposredne izmenjave revizijskih delovnih papirjev ali drugih dokumentov zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij.“;

(e) odstavek 5 se črta;

36. v členu 48 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

„1. Komisiji pomaga odbor (v nadaljnjem besedilu: odbor). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

(*) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“;

37. vstavi se naslednji člen:

„Člen 48a

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 26(3), 45(6), 46(2) in 47(3) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 16. junija 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz členov 26(3), 45(6), 46(2) in 47(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 26(3), 45(6), 46(2) in 47(3), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku štirih mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“;

38. člen 49 se črta.

Člen 2

Prenos

1. Države članice do 17. junija 2016 sprejmejo in objavijo ukrepe, potrebne za uskladitev s to direktivo. O tem takoj obvestijo Komisijo. Države članice te ukrepe uporabljajo od 17. junija 2016.

2. Države članice se v sprejetih ukrepih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način tega sklicevanja določijo države članice.

3. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb ukrepov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4**Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 16. aprila 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS
